

[Socialministeren.]

til at dække den Merudgift, der erfaringsmæssigt altid kommer i Vinterperioden. Saaledes er Situationen, og der er derfor, hvis man vil gaa forsikringsmæssigt til Værks, paa det nuværende Tidspunkt — lige saa lidt, som der har været før — ingen som helst Grund til at anke over, at Kasserne har for stor en Formue. De har for ringe en Formue!

Hvad Fortsættelseskasserne angaar, er det lidt vanskeligt efter den korte Periode, de har virket, at udtale sig om, hvilken Formue der for dem maa være nødvendig; men ifølge Sagens Natur maa Fortsættelseskasserne i endnu højere Grad end de ordinære Forsikringskasser være udsat for betydelige Svingninger i Udgifterne og maa derfor forsikringsmæssigt være forpligtet til i højere Grad at opsamle Reserve. Der er derfor ingen rimelig Grund til de Udtalelser, der er fremsat baade af den ærede konservative Ordfører og af Venstres Ordfører, som citeres i Betænkningen; men dertil kommer, hvad det ærede Medlem Hr. Rager gjorde opmærksom paa, at Venstre citerer Arbejdsdirektørens Skrivelse paa en ganske utilladelig Maade.

Venstre siger i Betænkningen, at „Arbejdsløshedslovens § 15 giver Ministeren Bemyndigelse til Dispensation, og da Arbejdsløshedskassernes og Fortsættelseskassernes Formuer er af væsentlige Størrelser, og da Arbejdsløshedsdirektoratet i Skrivelse af 12. November d. A. til Udvalget oplyser, „at det til nærværende Tidspunkt vil være *umuligt* endeligt at fastslaa Antallet af de Kasser, der kun med større eller mindre Modstandskraft vil kunne bære de med en Dispensation forbundne Merudgifter“, skønner man“ o. s. v. Men hvad er det, Arbejdsdirektøren siger? Han siger, som jeg tror, allerede det ærede Medlem Hr. Rager gjorde opmærksom paa, noget helt andet.

I sin Hovedbetragtning siger han nemlig, at „22 Kasser med et samlet Medlemsantal af ca. 232 000 eller i alt ca. 60 pCt. af det samlede Medlemstal til nærværende Tidspunkt skønnes at ville blive udsat for en forholdsvis betydelig Belastning af Driften ved at gøre Brug af en Dispensation fra omhandlede Bestemmelse“, og det er jo navnlig de Kasser, som i Forvejen har et meget højt Kontingent; „man skal dog tilføje“, og saa kommer det i Betænkningen citerede. Men naar man citerer Arbejdsdirektøren paa den Maade, at hans Hovedbetragtning udelades, men hans Tilføjelse tages med, saa er det ikke paa den Maade,

jeg citerer, naar jeg vil have Ord for at være loyal.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i Betænkningen faaet opført sit Kælebar, nemlig Argumentet om, at en Række Arbejdsløshedskassers Vedtægter tillader Kasserne at tage indtil 100 pCt. højere Kontingent af de Medlemmer, der ikke er Medlemmer af Fagforeningen, end af de andre, og det ærede Medlem var i Anledning af dette Forhold meget højt oppe; han brugte meget stærke Ord om, at en saadan Forhøjelse af Kontingentet for Ikke-Fagforeningsmedlemmer var i Strid med Loven og et Brud paa visse Forudsætninger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller føjede til, at det var et partipolitisk Misbrug at godkende sligt.

Jeg tillader mig heroverfor at gøre opmærksom paa, at Socialministeren ikke har godkendt dette, og at man altsaa i Virkeligheden beskylder den Institution eller den Embedsmand, som har udarbejdet eller godkendt Mønstervedtægten, for partipolitisk Misbrug, hvad der vist ikke er den fjerneste Grund til. Ifølge § 22 skal en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt være affattet i Overensstemmelse med den af Direktøren og Arbejdsnævnet udarbejdede Mønstervedtægt. Det er altsaa i Vedtægten, disse Bestemmelser indeholdes, og jeg har ikke haft det fjerneste med dette at gøre, vistnok lige saa lidt som de tidligere Social- eller Indenrigsministre har haft med dette Forhold at gøre, og det er jo ikke noget, der er indført nu, at der betaales højere Kontingent for de Arbejdsløshedskassemedlemmer, der ikke er Medlemmer af Fagforeningerne.

Men at Ministeren ikke har noget Ansvar for denne Bestemmelse, er naturligvis ikke noget Bevis for, at Bestemmelsen er rigtig. I saa Henseende anfører Arbejdsdirektøren de to Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Rager gentog, og som findes i Arbejdsdirektoratets Skrivelse, Underbilag 3 til Bilag 1 i Betænkningen. Jeg kan ganske henvise til disse Betragtninger, idet jeg blot skal tilføje, at jeg naturligvis vil finde det rigtigt i Overensstemmelse med det, det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at gøre de Institutioner, der har fastsat eller godkendt denne Bestemmelse, opmærksom paa den Diskussion, der har været ført her, for at de kan undersøge det Spørgsmaal, som er blevet rejst, og som jeg ikke kan udtale mig om, hvorvidt der i noget højere Grad, end det er sket, bør tages Hensyn til den forsikrings-